

Kryteria oceny pracy pisemnej kazusu z prawa karnego

Ad 1.

Wykonując pierwsze z poleceń, zdający winien przyjąć, że Grzegorz S. swym zachowaniem zrealizował znamiona czynu zabronionego z art. 157 § 1 k.k., tj. spowodowania naruszenia czynności narządu ciała innej osoby na okres dłuższy niż 7 dni. Ten skutek jest obiektywnie przypisywalny sprawcy. W szczególności jest obiektywnie przewidywalne (pozostaje w granicach związku przyczynowego), że uderzając osobę od tyłu butelką w głowę, upadnie ona na posadzkę i uderzy w nią głową. Taki przebieg zdarzenia nie jest nietypowy. Grzegorz S. nie może jednak ponosić odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. z uwagi na wystąpienie okoliczności wyłączającej winę, jaką jest nieletniość (miał w czasie popełnienia czynu zabronionego szesnaście lat).

(0-5 pkt)

Ad 2.

Wykonując drugie z poleceń, zdający winien przyjąć, że Damian W. swym zachowaniem nie zrealizował znamion żadnego czynu zabronionego. W szczególności nie można mu przypisać podżegania do spowodowania przez Grzegorza S. naruszenia czynności narządu ciała Tomasza C. Karalne podżeganie musi spełniać wymóg nakłaniania do popełnienia konkretnego czynu zabronionego. Z wypowiedzi Damiana W. nie wynika, by nakłaniał do popełnienia jakiegokolwiek czynu. Nie zostało również spełnione znamię podmiotowe podżegania do dokonania czynu zabronionego przez inną osobę (wymóg działania przez podżegacza z zamiarem bezpośrednim). Cytowana wypowiedź Damiana W. nie daje podstaw do stwierdzenia, że chciał aby Grzegorz S. spowodował uszczerbek na zdrowiu Tomasza C.

(0-4 pkt)

Ad 3.

Wykonując trzecie z poleceń, zdający winien wskazać następujące błędy popełnione przez organy procesowe w postępowaniu karnym:

1) błędna kwalifikacja w akcie oskarżenia zachowania Grzegorza S. z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Aby można ją było przyjąć, w poddanym prawnokarnej ocenie zdarzeniu musiałyby uczestniczyć co najmniej trzy osoby. W

analizowanym stanie faktycznym były ich tylko dwie. Nadto, przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 158 § 2 k.k. było wadliwe z tego względu, że następstwem działania sprawcy nie był wymagany skutek w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka;

(0-6 pkt)

2) błędna kwalifikacja w akcie oskarżenia zachowania Damiana W. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 158 §1 k.k. Uzasadnienie dla takiej oceny zostało zaprezentowane w Ad 2.;

(0-3 pkt)

3) akt oskarżenia winien odczytać protokolant, a nie przewodniczący składu orzekającego (art. 478 k.p.k.);

(0-1 pkt)

4) oskarżeni uchybili terminowi do złożenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego (art. 387 § 1 k.p.k.). Mogli to bowiem uczynić najpóźniej do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych. Dlatego sąd, powinien wydać postanowienie o nieuwzględnieniu wniosku oskarżonych o skazanie ich w trybie art. 387 k.p.k.

(0-4 pkt)

Przy ocenie należy uwzględnić następujące kryteria:

- trafność odpowiedzi,
- poprawność wskazanej podstawy prawnej,
- zasadność i sposób argumentacji,
- słownictwo i komunikatywność przekazu,
- układ i styl wypowiedzi,
- poprawność językową.

Pozostałe 2 pkt można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą związaną z tematyką kazusu.